

Ama Dablam západní stěna aneb Jak jsme potkali doktora

Náš výlet do Nepálu na podzim 2021, měl tak trochu jiný scénář než obvykle. Plány jsem měl sice velmi ambiciózní, ale nikterak jsem se k nim neupínal, což se mělo později díky podmínkám a počasí radikálně změnit.

  Zdeněk Háek Háček

Ama Dablam

Do Himaláje jsem odlétl spolu s kamarádem Kubou Gembalem s cílem pomoci mu s výstupem na vysněnou Ama Dablam. Předem jsme se domluvili s Honzou „Trávou“ Trávníčkem a připojili se k jeho expedici k této ikonické hoře. Jako aklimatizační kopec jsme si vybrali nedalekou šestitisícovku Lobuche East, na kterou jsme vystoupili skoro všichni. Pro některé to byla i hlavní meta výpravy. Do základního tábora po 14 dnech od našeho přeletu do Lukly dorazilo celkem šest českých horolezců. Tráva, Miri, Rosťa, Kuba, Jenda a já. Připojit se měli ještě Daw a Kuba Kácha, neboli Ratlík. Potkali jsme ho už na letišti, ale moc toho o něm nevíme.

Základní tábor poskytuje veškerý servis a dost prostoru pro odpočinek před výstupem po jihozápadním hřebeni, dnešní normální cestou a častým cílem lezců z celého světa. Mně však nepřestává fascinovat západní strana Ama Dablam. Existují i strmější, vyšší a nepřístupnější stěny, hora má však skoro dokonalý tvar. Snad i proto je jednou z nejvíce fotografovaných. Atmosférou mi trochu připomíná severní hranu Eigeru v období prvních pokusů o její přeletání. Každý do stěny vidí. A naopak, každý, kdo do ní vlezl, je okamžitě pod drobnohledem. Podobně jako kdysi na Kleine Scheidegg. Jenže tady nikdo neleze. Jsem stále víc přesvědčen o svém smělém plánu. Po výstupu normální cestou se spolu s Dawem pokusím zopakovat počín legendárního Míry Šmída v západní stěně. Podmínky vypadají fantasticky. Včera dorazili Daw s Ratlíkem, a tak už příliš neotálíme. Všichni jsme po Lobuche solidně aklimatizovaní, i předpověď je slibná. Poslední říjnový den kromě Trávy a Miri vyrážíme do C1. Nakonec se sem dostanou pouze Daw, Ratlík a Rosťa. Já s Kubou si stavíme malý stan o něco níže, 400 výškových metrů pod C1 (5400 m). Do C1 dorazíme až o den později. Kluci pokračují do C2, odkud chtějí hned nazítří dojít až na vrchol. A povedlo se jim to. My jsme si výstup rozdělili na pět dní. Kromě C2 jsme ještě nocovali v C3. Vrchol jsme za ideálních podmínek zdolali ve čtvrtek 4. listopadu 2021 asi hodinu před polednem. Máme velkou kliku, nahoře jsme úplně sami. Místní šerpové totiž vyráží velmi brzy, byť je pak po ránu docela chladno. Na vršku strávíme

Těsně pod hlavním vrcholem Lobuche East (6119 m)

Jihozápadní hřeben: těsně pod C3